

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาวิจัยแบบเบิงสำรวจ (Survey Research) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการป้องกันอุบัติเหตุของผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์ในจังหวัดปัตตานี ซึ่งประกอบด้วยกลุ่มตัวอย่าง แบบแผนการวิจัย เครื่องมือในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล โดยแยกกล่าวตามลำดับ ดังนี้

กลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์ในจังหวัดปัตตานี ที่นำใบคู่มือจดทะเบียนรถจักรยานยนต์ มาชำระบภาษีประจำปี ที่สำนักงานขนส่งจังหวัดปัตตานี และยินดีให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูล จำนวนรถจักรยานยนต์ที่ประชาชนดำเนินการชำระภาษีประจำปี ที่สำนักงานขนส่งจังหวัดปัตตานี ตั้งแต่เดือนมกราคม – ธันวาคม พ.ศ. 2542 จำแนกเป็นรายเดือน ดังตาราง 1

ตาราง 1 จำนวนรถจักรยานยนต์ที่ประชาชนดำเนินการชำระภาษีประจำปี ตั้งแต่เดือนมกราคม ถึง ธันวาคม พ.ศ. 2542

เดือน	จำนวนรถจักรยานยนต์ที่ประชาชนดำเนินการชำระภาษีประจำปี (คัน)
มกราคม	3,411
กุมภาพันธ์	3,268
มีนาคม	4,228
เมษายน	3,401
พฤษภาคม	4,061

ตาราง 1 (ต่อ)

เดือน	จำนวนรถจักรยานยนต์ที่ประชาชนดำเนินการซ่อมรักษาระยะประจำปี (คัน)
มิถุนายน	4,360
กรกฎาคม	3,920
สิงหาคม	3,544
กันยายน	3,907
ตุลาคม	3,253
พฤษจิกายน	3,678
ธันวาคม	3,517
รวม	44,548

ที่มา : สำนักงานขนส่งจังหวัดปัตตานี , 2542

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์ในจังหวัดปัตตานี ที่นำใบคู่มือจดทะเบียนรถจักรยานยนต์ มาชำระบำภาระประจำปี ที่สำนักงานขนส่งจังหวัดปัตตานี ระหว่างวันที่ 1 สิงหาคม - 8 กันยายน พ.ศ. 2543 และยินดีให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูล จำนวน 500 คน วิธีการหากกลุ่มตัวอย่างมีขั้นตอน ดังนี้

2.1 วิธีขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้หลักการกำหนดขนาดตัวอย่างของอนุมูลสวัสดิกร (ศิริลักษณ์ ศุวรรณวงศ์, 2538 : 238) ซึ่งกำหนดไว้ ดังนี้

ถ้าประชากรมีขนาดเป็นร้อย ขนาดตัวอย่างประชากร 25 % ของขนาดประชากร
 ถ้าประชากรมีขนาดเป็นพัน ขนาดตัวอย่างประชากร 10 % ของขนาดประชากร
 ถ้าประชากรมีขนาดเป็นหมื่น ขนาดตัวอย่างประชากร 1-5 % ของขนาดประชากร

สำหรับในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดให้ขนาดตัวอย่าง ร้อยละ 1 ของประชากร ทั้งหมด ดังนี้

$$n = \frac{IN}{100}$$

- เมื่อ n แทน จำนวนผู้เข้าร่วมจัดกรรมยนต์ ที่นำใบคูมีອจดทะเบียนรถจักรยานยนต์มา
ชำระภาษีประจำปี ที่สำนักงานขนส่งจังหวัดปัตตานี ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
N แทน จำนวนผู้เข้าร่วมจัดกรรมยนต์ ที่นำใบคูมีอจดทะเบียนรถจักรยานยนต์มา
ชำระภาษีประจำปี ที่สำนักงานขนส่งจังหวัดปัตตานี ที่เป็นประชากร
(ประมาณการผู้เข้าบัญชี 1 คน : รถจักรยานยนต์ 1 คัน)

แทนค่าในสูตร

$$n = \frac{44,548}{100}$$

$$= 495.5$$

ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 495.5 คน (500 คน)

2.2 วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง ให้วิธีการเก็บตัวอย่างแบบตามสะดวก (Convenience Sampling) จากผู้เข้าร่วมจัดกรรมยนต์ในจังหวัดปัตตานี ที่นำใบคูมีอจดทะเบียนรถจักรยานยนต์มาชำระภาษีประจำปี ที่สำนักงานขนส่งจังหวัดปัตตานี และยินดีให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูล โดยผู้วิจัยและผู้ช่วยเข้าไปติดต่อ ชี้แจงวัตถุประสงค์แก่กลุ่มตัวอย่างโดยตรง และดำเนินการเก็บข้อมูล โดยอธิบายวิธีการทำและตอบแบบสอบถาม เปิดโอกาสให้ซักถามก่อนลงมือทำ ใช้เวลาคนละประมาณ 30 นาที

3. แบบแผนการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาวิจัยแบบเชิงสำรวจ (Survey Research) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการป้องกันอุบัติเหตุของผู้เข้าร่วมจัดกรรมยนต์ในจังหวัดปัตตานี และเปรียบเทียบพฤติกรรมการป้องกันอุบัติเหตุ จากคุณลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง คือ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์การได้รับอุบัติเหตุจากรถจักรยานยนต์ และความรู้เกี่ยวกับกฎหมายจราจร กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้เข้าร่วมจัดกรรมยนต์ในจังหวัดปัตตานี ที่นำใบคูมีอจดทะเบียนรถจักรยานยนต์มาชำระภาษีประจำปี ที่สำนักงานขนส่งจังหวัดปัตตานี และยินดีให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูล ส่วนระบบข้อมูลในการวิจัย มีรายละเอียดดังตาราง 2

ตาราง 2 ระบบข้อมูลในการวิจัย

ลักษณะที่ศึกษา	เครื่องมือ	ข้อมูล	เกณฑ์ที่ใช้	วิธีวิเคราะห์	ผู้บริโภควิจัย
1. ระดับพฤติกรรมการป้องกันอุบัติเหตุของผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์ - ด้านการขับขี่	แบบสอบถาม	คะแนนจาก 0-100	เกณฑ์	1. ค่าเฉลี่ย 2. ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	สำนักงานขนส่งจังหวัด
- ด้านยานพาหนะ	อุบัติเหตุ	อัตรา			สำนักงานสาธารณสุข
- ด้านสิ่งแวดล้อม		(Interval Scale)			ปัจจุบัน
2. เปรียบเทียบ พฤติกรรมการขับขี่รถจักรยานยนต์กับคุณลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง	- แบบสอบถาม	- เพศ และ ประสม	ระดับนัย	1. ทดสอบค่า t (t-test) 2. ทดสอบค่า เอฟ (F-test)	เมื่อข้อ 1.
	ตามข้อมูลที่ໄປ	การณ์การได้รับอุบัติเหตุ ช่วงเวลา	สำคัญ	โดย กรุ่มตัวอย่าง มีอิสระ	
		ทางสถิติ			
		ที่ .01,.05 และ .001			
		ต่อ กัน สำหรับ			
		ตัว แปรที่แบ่ง			
		เป็น 2 กรุ่ม			
		(Nominal Scale)			
		- ระดับการศึกษา อยู่ใน			
		มาตราจัด			
		อันดับ			
		(Ordinal Scale)			

ตาราง 2 (ต่อ)

ลักษณะที่ศึกษา	เครื่องมือ	ข้อมูล	เกณฑ์ที่ใช้	วิธีวิเคราะห์	ผู้บริโภควิจัย
- อายุ อยู่ใน				3. ทดสอบ	
		มาตรา		ความแตกต่าง	
		อัตราส่วน		รายคู่ของค่า	
	(Ratio			เฉลี่ยโดย	
	Scale)			วิธีของเชฟเฟ่	
- แบบ		- คะแนน		(Scheffé	
ทดสอบ		จากแบบ		Method)	
ความรู้		ทดสอบอยู่			
เกี่ยวกับกฎ		ในมาตรา			
จรจัด		อันตรภาค			
		ชั้น			
			(Interval		
			Scale)		

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ลักษณะของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป แบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย และพฤติกรรมการป้องกันอุบัติเหตุ เพื่อใช้เก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ ซึ่งผู้จัดสร้างขึ้นจากการศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีเนื้อหาครอบคลุมตามวัตถุประสงค์ โดยแบ่งเครื่องมือออกเป็น 3 ตอน ดัง

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา และประสบการณ์การได้รับอุบัติเหตุจากการจักรยานยนต์ ลักษณะคำ답แบบเป็นแบบตรวจสอบรายการ จำนวน 4 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นแบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย ลักษณะคำ답แบบเลือกตอบ (Multiple Choice) ชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ถ้าเลือกคำตอบถูกต้อง	ให้	1	คะแนน
ถ้าเลือกคำตอบไม่ถูกต้อง	ให้	0	คะแนน

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามพฤติกรรมการป้องกันอุบัติเหตุของผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์ ลักษณะคำ답เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 3 ระดับ แบ่งออกเป็น 3 ด้าน ดัง

1. ด้านการขับขี่	จำนวน	27	ข้อ
2. ด้านยานพาหนะ	จำนวน	19	ข้อ
3. ด้านสิ่งแวดล้อม	จำนวน	9	ข้อ

ซึ่งมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ลักษณะข้อความเชิงบวก (Positive Statement) กำหนดให้

ปฏิบัติเป็นประจำ	ให้	3	คะแนน
ปฏิบัติเป็นบางครั้ง	ให้	2	คะแนน
ไม่เคยปฏิบัติ	ให้	1	คะแนน

ลักษณะข้อความเชิงนิเสธ (Negative Statement) กำหนดให้

ปฏิบัติเป็นประจำ	ให้	1	คะแนน
ปฏิบัติเป็นบางครั้ง	ให้	2	คะแนน
ไม่เคยปฏิบัติ	ให้	3	คะแนน

2. วิธีการสร้างเครื่องมือ

2.1 วิธีการสร้างเครื่องมือ ในการสร้างเครื่องมือ ผู้วิจัยดำเนินการสร้าง ดังนี้

2.1.1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อรวมรวมเป็นข้อมูลในการสร้างเครื่องมือวิจัย

2.1.2 สร้างเครื่องมือวิจัย ในด้านข้อมูลทั่วไป แบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับ จราจร และพฤติกรรมการป้องกันอุบัติเหตุ โดยวิเคราะห์เนื้อหาให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ วิเคราะห์พฤติกรรมหลัก พฤติกรรมป่วยและดัชนีชี้วัด แล้วนำดัชนีชี้วัดไปสร้างเป็นแบบสอบถาม

2.1.3 นำเครื่องมือที่สร้างขึ้น เสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม และพิจารณาปรับปรุงแก้ไขความบกพร่อง

2.1.4 นำเครื่องมือวิจัยมาปรับปรุง แก้ไข ตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์

2.1.5 นำเครื่องมือวิจัยที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน พิจารณาตรวจสอบ ความตรงเชิงโครงสร้าง ด้วยการพิจารณาให้คะแนนและเสนอ แนะเพิ่มเติม ตามเกณฑ์ ดังนี้

+ 1 เมื่อแนะให้ว่าข้อคำถาม เป็นตัวแทนลักษณะเฉพาะกลุ่มพุติกรรมนั้น

0 เมื่อไม่แนะให้ว่าข้อคำถาม เป็นตัวแทนลักษณะเฉพาะกลุ่มพุติกรรมนั้น

- 1 เมื่อแนะให้ว่าข้อคำถาม ไม่เป็นตัวแทนลักษณะเฉพาะกลุ่มพุติกรรมนั้น

นำเครื่องมือวิจัยที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญมาตรวจสอบ หากค่าดัชนีความสอดคล้อง ผู้วิจัยตัดข้อที่ใช้ไม่ได้และข้อที่ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องน้อยกว่า 0.5 ทั้งไป และนำข้อที่มี ค่าดัชนีความสอดคล้อง ระหว่าง 0.6 – 1 มาปรับปรุงบางข้อตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ แล้วเสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

2.1.6 นำเครื่องมือวิจัยที่ผ่านการปรับปูจงแล้ว ไปทดลองใช้ (Try Out) กับผู้เข้าข่ายที่รถจักรยานยนต์ในจังหวัดปัตตานี ที่นำไปคู่มือจดทะเบียนรถจักรยานยนต์มาเข้าร่วมภาคีประจำปี ที่สำนักงานขนส่งจังหวัดปัตตานี จำนวน 33 คน แล้วนำมาวิเคราะห์หาคุณภาพของเครื่องมือต่อไป

2.2 การหาคุณภาพของเครื่องมือ นำเครื่องมือที่ได้จากการทดลองใช้มาตรวจและทำการวิเคราะห์หาคุณภาพเครื่องมือดังนี้

2.2.1 ความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย

1) หาความยากง่าย (Proportion of Difficulty = P) ของแบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย จากสัดส่วนของผู้ตอบถูกทั้งหมดและจำนวนผู้ตอบทั้งหมดของแต่ละข้อ ผู้วิจัยเลือกข้อคำถามที่ได้ค่าที่อยู่ในเกณฑ์ 0.20-0.80 นำไปใช้จริง

2) หาอำนาจจำแนก (Discrimination Power) โดยหาสัมประสิทธิ์สัมพันธ์ระหว่างข้อกับคะแนนรวม (Item - total Correlation) ของเพียร์สัน皮รัดกโนเมนต์ (ปราณี ทองคำ, 2539 : 247) ผู้วิจัยเลือกข้อที่ได้ค่าตั้งแต่ 0.20 นำไปใช้จริง

3) หาความเชื่อมั่น (Reliability) หลังจากผู้วิจัยตัดข้อที่ไม่ดีและไม่อยู่ในเกณฑ์ออกแล้ว เหลือข้อคำถาม จำนวน 20 ข้อ จากนั้นนำมาหาความเชื่อมั่นตามแบบของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน (Kuder – Richardson Method อ้างถึงในชิดชนก เทิงเซา, 2535 : 133) ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.79

2.2.2 แบบสอบถามพฤติกรรมการป้องกันอุบัติเหตุของผู้เข้าข่ายรถจักรยานยนต์

1) หาอำนาจจำแนก (Discrimination Power) โดยหาสัมประสิทธิ์สัมพันธ์ระหว่างข้อกับคะแนนรวม (Item - total Correlation) ของเพียร์สัน皮รัดกโนเมนต์ (ปราณี ทองคำ, 2539 : 247) ผู้วิจัยเลือกข้อที่ได้ค่าตั้งแต่ 0.20 นำไปใช้จริง คงเหลือแบบสอบถามพฤติกรรมการป้องกันอุบัติเหตุของผู้เข้าข่ายรถจักรยานยนต์ ดังนี้

- ด้านการขับขี่ จำนวน 27 ข้อ
- ด้านยานพาหนะ จำนวน 19 ข้อ
- ด้านสิ่งแวดล้อม จำนวน 9 ข้อ

2) หาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยวิธีสัมประสิทธิ์อัล法 (Alpha Coefficient) ของครอนบาก (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540 : 126) ได้ค่าความเชื่อมั่น ดังนี้

- ด้านการขับขี่ 0.85
- ด้านยานพาหนะ 0.86
- ด้านสิ่งแวดล้อม 0.71

2.3 นำแบบสอบถามไปใช้ในการเก็บรวมข้อมูล

การเก็บรวมข้อมูล

เมื่อผู้วิจัยได้ดำเนินการหาคุณภาพของเครื่องมือเรียนร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้นำไปเก็บรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง ตามขั้นตอน ดังนี้

1. นำหนังสือแนะนำตัวจากคณะกรรมการศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานีถึงสำนักงานขนส่งจังหวัดปัตตานี เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวมข้อมูล โดยชี้แจงวัตถุประสงค์การวิจัย วิธีการเก็บรวมข้อมูล และรายละเอียดของแบบสอบถามทั้งหมด
2. สำนักงานขนส่งจังหวัดปัตตานี จะจัดเรื่องไปยังฝ่ายที่เกี่ยวข้องพร้อมกับผู้วิจัยประสานงานโดยตรงเพื่อให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูล
3. อบรมผู้ช่วยวิจัย ที่มีความรู้ เข้าใจ สามารถใช้ภาษาสามัญท่องตันในชีวิตประจำวันได้ และมีประสบการณ์ในการเก็บข้อมูล จากนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงจำนวน 1 คน เพื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจในวัตถุประสงค์ ขั้นตอนในการเก็บข้อมูล รายละเอียดของแบบสอบถาม และเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ตรงกัน
4. การเก็บข้อมูล ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัย ดำเนินการเก็บจากผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์ในจังหวัดปัตตานี ที่นำไปคุ้มครองทะเบียนรถจักรยานยนต์มาชำรุดเสียประจําปี ที่สำนักงานขนส่งจังหวัดปัตตานี และยินดีให้ความร่วมมือ โดยได้อธิบายวิธีการทำและตอบแบบสอบถาม เปิดโอกาสให้ซักถามก่อนลงมือทำ ใช้เวลาคนละประมาณ 30 นาที ในระหว่างวันที่ 1 สิงหาคม - 8 กันยายน พ.ศ. 2543
5. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลในแบบสอบถาม เพื่อให้ผู้ที่ตอบได้เพิ่มเติมให้สมบูรณ์ และตรวจสอบใหม่อีกครั้ง จากนั้นคัดเลือกแบบสอบถามซึ่งที่ไม่สมบูรณ์ออก จนกระทั่งได้แบบสอบถามครบตามเป้าหมาย จำนวน 500 ชุด นำมาตรวจสอบให้คibile ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ แล้วนำไปปริเคราะห์โดยใช้วิธีทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows (Statistical Package for the Social Science / for Windows) โดยมีรายละเอียดการวิเคราะห์ตามขั้นตอน ดังนี้

1. วิธีวิเคราะห์ข้อมูล

1.1 ส่วนที่เป็นข้อมูลพื้นฐานและตัวแปรอิสระตามคุณลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์การได้รับอุปนิสัยจากครอบครัว ยานยนต์ และตัวแปรตาม ได้แก่ พฤติกรรมการป้องกันอุบัติเหตุ ใช้สถิติวิเคราะห์ ดังนี้

1.1.1 ค่าร้อยละ (Percentage)

1.1.2 ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean)

1.1.3 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

1.2 การเปรียบเทียบพฤติกรรมการป้องกันอุบัติเหตุ ตามคุณลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1.2.1 การทดสอบค่าที (t-test) สำหรับตัวแปรที่แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ เพศ ประสบการณ์การได้รับอุปนิสัยจากครอบครัว ยานยนต์

1.2.2 การทดสอบค่าเอฟ (F-test) สำหรับตัวแปรที่แบ่งเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายจราจร สำหรับการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ทดสอบโดยวิธีของเชฟเฟ่ (Scheffé Method)

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

2.1 สถิติวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ

2.1.1 การหาความเที่ยงตรงตามโครงสร้าง (Construct Validity) โดยการคำนวณหาตัวนิ้วความตอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับเนื้อหา ใช้สูตร ดังนี้ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540 : 117)

$$IC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IC	แทน	ตัวชี้ความสมดุลคล่องระหว่างข้อคำถามกับลักษณะพฤติกรรม
$\sum R$	แทน	ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เรียนรายเนื้อหาทั้งหมด
N	แทน	จำนวนผู้เรียนราย

ถ้าตัวชี้ IC ที่คำนวณได้มากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 ข้อคำถามนั้นก็เป็นตัวแทนลักษณะเฉพาะกลุ่มพฤติกรรมนั้น ถ้าข้อคำถามใดมีค่าตัวชี้นี้ต่ำกว่า 0.5 ข้อคำถามนั้นก็ถูกตัดออกไปหรือต้องนำไปปรับปรุงแก้ไขใหม่ให้เข้ม

2.1.2 การหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) แบ่งออกเป็น 2 แบบ คือ

1) หากความเชื่อมั่นของแบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย โดย วิธีการหาความเชื่อมั่นตามแบบของ คูเดอร์-ริชาร์ดสัน (Kuder – Richardson อ้างถึงในศิริชนก เทิงเซอร์, 2535 : 133) จากสูตร ดังนี้

$$r(KR_{20}) = \frac{k}{k-1} \left\{ 1 - \frac{\sum pq}{S^2} \right\}$$

เมื่อ k	แทน	จำนวนข้อสอบทั้งหมด
p	แทน	สัดส่วนของผู้สอบผ่านข้อสอบแต่ละข้อ
q	แทน	สัดส่วนของผู้สอบตกข้อสอบแต่ละข้อ = $(1-p)$
S^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งหมด

2) หากความเชื่อมั่นแบบสอบถามพฤติกรรมการป้องกันอุบัติเหตุของผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์ โดยใช้การหาความเชื่อมั่น ตามวิธีสมบัติ系数อลฟ่า (Alpha Coefficient) ของครอนบาก (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540 : 125 -126)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum Si^2}{St^2} \right\}$$

เมื่อ α	แทน	สัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น
n	แทน	จำนวนข้อ
S_i^2	แทน	ค่าแหน่งความแปรปรวนของแต่ละข้อ
S_t^2	แทน	ค่าแหน่งความแปรปรวนทั้งฉบับ

2.1.3 การหาค่าอำนาจจำแนก ของแบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย และแบบสอบถามพฤติกรรมกรรมการป้องกันอุบัติเหตุของผู้เข้าแข่งขันจัดภาระน้ำหนัก โดยการหาสัมประสิทธิ์สหสมพันธ์ระหว่างข้อกับคะแนนรวม (Item - total Correlation) ของเพียร์สัน โปรดักโนเมนต์ (ปราานี ทองคำ, 2539 : 247)

$$r = \frac{N\sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{[N\sum X^2 - (\sum X)^2][N\sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

ΣX	แทน	ผลรวมของคะแนน X
ΣY	แทน	ผลรวมของคะแนน Y
ΣX^2	แทน	ผลรวมของ X แต่ละตัวยกกำลังสอง
ΣY^2	แทน	ผลรวมของ Y แต่ละตัวยกกำลังสอง
ΣXY	แทน	ผลรวมของผลคูณ X กับ Y ทุกคู่
N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

2.1.4 การคำนวณหาระดับความยากง่ายของแบบทดสอบความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย โดยใช้สูตร ดังนี้ (บุญชุม ศรีสะคาด, 2538 : 155)

$$P = \frac{R}{N}$$

เมื่อ P	แทน	ค่าความยากง่าย
R	แทน	จำนวนผู้ตอบถูกทั้งหมด
N	แทน	จำนวนผู้ตอบทั้งหมด

2.2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

2.2.1 สถิติวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics)

1) ค่าร้อยละ (Percentage) โดยใช้สูตร ดังนี้ (รำไพ สุชลวัสดุ ณ อุรุยา,

2532 : 72)

$$\text{ร้อยละ} = \frac{\text{ความถี่ของรายการนั้น}}{\text{ความถี่ทั้งหมด}} \times 100$$

2) ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) ใช้สูตร ดังนี้ (กานดา พุนลาภทรี, 2530 : 42)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

3) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้สูตรดังนี้ (บุญรักนนะ, 2534 : 74)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum X^2$ แทน ค่าผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

$(\sum X)^2$ แทน ค่าผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง

N แทน จำนวนผู้ที่ตอบแบบสอบถาม

2.2.2 สติติวิเคราะห์ข้อมูลเชิงสูปัจจัง (Inferential Statistics)

1) การทดสอบค่าที่ ในการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ที่เป็นอิสระต่อกัน

ก. ในการนี้ที่มีความแปรปรวนของประชากรทั้ง 2 กลุ่มเท่ากัน ใช้สูตรดังนี้ (กานดา พุนลาภพี, 2530 : 210-211)

$$t = \frac{(\bar{X}_1 - \bar{X}_2)}{\sqrt{S_p^2 \left[\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right]}} , t_{\alpha, (n_1+n_2-2)}$$

เมื่อ t แทน ค่าแจกแจงแบบที (t-distribution)

\bar{X}_1, \bar{X}_2 แทน ค่าเฉลี่ยของตัวอย่างกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2

n_1, n_2 แทน ขนาดตัวอย่างกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2

S_p^2 แทน ค่าความแปรปรวนร่วม (Pooled variance)

$$\text{ดัง } S_p^2 = \frac{(n_1 - 1)S_1^2 + (n_2 - 1)S_2^2}{n_1 + n_2 - 2}$$

ก. ในการนี้ที่ความแปรปรวนของประชากรทั้ง 2 กลุ่ม ไม่เท่ากัน ใช้สูตรดังนี้ (กานดา พุนลาภพี, 2530 : 210-211)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}} , t_{(d.f.)}$$

$$\text{Degree of Freedom} = \frac{\left(\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2} \right)^2}{\frac{\left(\frac{S_1^2}{n_1} \right)^2}{n_1 - 1} + \frac{\left(\frac{S_2^2}{n_2} \right)^2}{n_2 - 1}}$$

เมื่อ t	แทน	ค่าแจกแจงแบบที่ (t-distribution)
\bar{X}_1, \bar{X}_2	แทน	ค่าเฉลี่ยของตัวอย่างกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2
n_1, n_2	แทน	ขนาดตัวอย่างกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2
s_1^2, s_2^2	แทน	ความแปรปรวนของตัวอย่างกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2

2) การทดสอบค่าเอฟ (F-test) ในกรณีเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่ม โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way ANOVA) โดยใช้สูตรดังนี้ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2531 : 95)

$$F = \frac{MS_b}{MS_w}$$

เมื่อ F	แทน	ค่าการแจกแจงของ F
MS_b	แทน	ความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม
MS_w	แทน	ความแปรปรวนภายในกลุ่ม

3) การทดสอบความแตกต่างรายคู่ของค่าเฉลี่ย โดยใช้การทดสอบเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยพหุคุณ โดยวิธีของเชฟเฟ่ (Scheffé Method) ใช้สูตรดังนี้ (กานดา พูนลักษภิรี, 2530 : 339)

$$S = \sqrt{(k-1)F_{\alpha(k-1, N-k)}} \sqrt{MS_w \left(\frac{1}{n_i} + \frac{1}{n_j} \right)}$$

เมื่อ F	แทน	ค่า F ที่ระดับความมั่นยำสำคัญ ขั้นความเป็นอิสระ k-1 และ N-k
MS_w	แทน	ความแปรปรวนภายในกลุ่ม
N	แทน	จำนวนตัวอย่างทั้งหมด
n_i, n_j	แทน	ขนาดของตัวอย่างกลุ่มที่ i และ j
k	แทน	จำนวนกลุ่มทดลอง